Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Frunze)
Dosarul nr. 2a-3408/23 (2-20163340-02-2a-07092023)

D E C I Z I E

06 decembrie 2023 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Dulghieru Dorin și Țurcan Ion
Grefier Negrei Corina

examinând în ședință publică apelul declarat de către ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 iunie 2023, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva SRL „Horus" cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului și altor plăți pentru absență forțată de la serviciu, concediul nefolosit, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 22 decembrie 2020, ***** s-a adresat în instanţă cu o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Horus" cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului și altor plăți pentru absență forțată de la serviciu, concediul nefolosit, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, a fost angajată la SRL „Horus" mun. Chișinău, conform contractului individual de muncă nr. 250/09 la data de 12 ianuarie 2009 în funcție de ***** „Eurostroy" al SRL „Horus" mun. Chișinău pe un termen nelimitat, începând din data de 02 februarie 2009, cu perioada de probă de două luni.

La data de 09.09.2020 i s-a adus la cunoștință ordinul nr. 140-Ce „Cu privire la eliberarea din post" comunicându-i-se că, a fost concediată în temeiurile art. 211^1 lit. b) Codul muncii.

Pretinde că, ordinul nr. 140-Ce „Cu privire la eliberarea din post" emis de către Directorul General al SRL „Horus" este neîntemeiat, ilegal emis cu grave încălcări a prevederilor legislației muncii în vigoare, împrejurări în care consideră că urmează a fi anulat.

Menționează că, a fost eliberată din funcție conform prevederilor art. 211[1] lit. b) din Codul Muncii, care indică doar la încălcările grave a obligațiilor de muncă și nicidecum la temeiul juridic de concediere a salariatului în cazurile stabilite de acest gen, iar concedierea poate avea loc doar în cazul indicat prompt în art. 86 alin. (l) lit. p) din Codul muncii, articol ce nu este indicat în Ordinul nr. 140-Ce din 09.09.2020, prin care a fost concediată din funcția de inginer din secția de producere tehnică din cadrul Departamentului construcții al SRL „Horus" mun. Chișinău.

Invocă că, nu a comis careva încălcări grave ale disciplinei de muncă și nu a acordat careva servicii prin uzul funcției în schimbul unei remunerații, unui serviciu sau a altor beneficii și despre astfel de încălcări conducerea SRL „Horus" nu i-a adus la cunoștință și nu i-a solicitat careva explicații în scris după cum prevede art. 208 al Codului muncii și prin urmare la moment nu cunoaște pentru care fapte concret ilegale a fost concediată din funcție.

Relevă că, faptul dat a stat la baza expedierii prin intermediul poștei rapide a cererii în adresa SRL „Horus" privind eliberarea în copii a documentelor ce ar confirma admiterea de către reclamantă a încălcării grave a prevederilor art. 211[1] lit. b) al Codului muncii, însă conducerea întreprinderii date a refuzat prezentarea informației solicitate de către ea.

Consideră că, concomitent cu eliberarea sa din funcție, conducerea SRL „Horus" mun. Chișinău i-a încălcat și drepturile sale salariale și anume conform documentului contabil în limba rusă nr. 162 din 12 octombrie 2020 au fost efectuate greșit anumite calcule referitor la salariul său și alte plăți în sumă doar de 14.363,04 lei și în pofida acestui fapt i-a fost eliberată doar suma de 9.797 lei, fiindu-i încălcate drepturile sale salariale.

Declară că, cele menționate supra au fost stabilite de către Inspecția Muncii și în răspunsul expediat la cererea sa din data de 24.11.2020 și recepționat cu întârziere la data de 06.12.2020 i s-a recomandat să se adreseze instanței de judecată pentru obligarea SRL „Horus" mun. Chișinău de a-i achita pentru fiecare zi de întârziere 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Susține că, cererea de chemare în judecată către SRL „Horus" mun. Chișinău privind eliberarea sa ilegală de la serviciu și achitarea vădit ilegală a salariului conform documentului contabil din 12 octombrie 2020 nu a avut posibilitatea de a o depune în termenul indicat în art. 355 al Codului muncii, fiindcă începând cu data de 08 decembrie și până la data de 21 decembrie 2020 a urmat tratament prescris de medicul de familie ce se confirmă prin Extrasul din 21.12.2020 și concomitent începând cu data de 09 decembrie 2020 s-a aflat în perioada carantinei stabilită în legătură cu diagnosticarea membrului familiei sale a feciorului cu infecția „COVID-19" determinată conform Certificatului medical din 09.12.2020.

Reieșind din faptul că a fost în imposibilitate de a depune cererea de chemare în judecată până la data de 09.12.2020, solicită repunerea termenului de depunere a cererii de chemare în judecată.

Luând în considerație multitudinea încălcărilor de ordin material și procedural, care au stat la baza emiterii ordinului, consideră că, ordinul este ilegal în fond, ca fiind emis contrar prevederilor legii în legătură cu ce consideră că, este necesar de a emite o hotărâre prin care să fie dispusă anularea Ordinului nr. 140-Ce „Cu privire la eliberarea din post" emis de către Directorul general al SRL „Horus", mun. Chișinău în temeiul cărui a fost concediată în temeiul art. 2111 din Codul muncii, restabilirea în funcție cu achitarea salariului și a altor plăți în legătură cu absența forțată de la serviciu din vina angajatorului.

Solicită reclamanta *****, repunerea în termen a reclamantei ***** privind adresarea în instanță cu cererea de chemare în judecată, emiterea unei hotărâri, prin care să fie dispusă anularea integrală a Ordinului nr. 140-Ce „Cu privire la eliberarea din post", emis de către Directorul general al SRL „Horus", mun. Chișinău în temeiul cărui ***** a fost concediată în temeiul art. 211^1 din Codul muncii; obligarea pârâtului SRL „Horus" mun. Chișinău privind restabilirea lui ***** în funcția de ***** a SRL „Horus", mun. Chișinău cât și restabilirea tuturor drepturilor salariatului ***** ce decurg din raporturile de muncă cu angajatorul SRL „Horus", mun. Chișinău pentru perioada lipsei forțate de la serviciu din vina pârâtului; obligarea pârâtului de a efectua corect calculele și achitarea salariului și a altor plăți pentru concediul nefolosit și a salariului reclamantei ***** pentru luna august 2020; încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei a tuturor cheltuielilor de judecată.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 iunie 2023, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva SRL „Horus" cu privire la anularea ordinului nr.140-Ce din data de 09.09.2020, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu, încasarea salariului și a altor plăți pentru concediu nefolosit și a salariului pentru luna august 2020, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 14 iulie 2023 (conform plicului anexat), ***** a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 iunie 2023, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a reiterat circumstanțele de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, indicând suplimentar că hotărârea primei instanțe este ilegală și neîntemeiată.

Menționează că, în partea descriptivă a hotărârii instanţa de judecată face o descriere succintă a poziţiei şi a solicitărilor reclamantului, iar poziţia pârâtului este descrisă cu titlu de amănunte, fapt ce permite de a presupune că instanţa de judecată a creat condiţii mai privilegiate pârâtului la descrierea argumentelor şi a circumstanţelor cauzei.

Relevă că, reprezentantul pârâtului nu a putut prezenta careva documente confirmătoare care au fost elucidate în Nota de serviciu prezentată de pârât. Totodată, instanţa de judecată face trimitere la Raportul nr. 1 din 09.09.2020 întocmit în baza anchetei de serviciu în care este indicat că, în Programa WinSmeta de care se folosea în activitatea de serviciu *****, sunt un şir de procese verbal şi devize de cheltuieli pentru companii străine, însă în şedinţa de judecată de către pârât nu au fost prezentate acestea, fapt ce denotă că instanţa de judecată s-a condus doar de copia raportului prezentat fără confirmarea lui prin probe veridice la caz.

Declară apelanta că, în lipsa a careva probe, este indicat în aprecierile instanţei că, ***** a fost împuternicită cu sarcina de a selecta companii pentru participarea la licitaţiile interne a SRL „Horus”, însă ***** nu a participat niciodată la licitaţiile efectuate date, or, pârâtul nu a prezentat instanţei careva ordine, dispoziţii, împuterniciri eliberate ***** de a selecta participanţi, şi în lipsa a careva dovezi în acest sens instanţa a menţionat în aprecierile sale faptul dat în mod ilicit.

Relatează că, instanța a stabilit că ***** a întocmit pentru un participant devizul de cheltiuieli cu preţul cel mai convenabil fără a fi indicat cărui agent economic, însă în instanţa de judecată acest deviz nu a fost prezentat, deoarece nu a fost emis astfel de deviz, iar invocarea acestui fapt de către instanţa de judecată este unul vădit ilegal.

Indică că, instanța a menționat că în urma efectuării anchetei de serviciu s-a constatat că, la una din companiile cu care SRL „Horus” are încheiate contracte de executare a lucrărilor este angajat soţul *****, astfel că ultima întocmea actele acestei companii pentru careva beneficii personale, iar în unele cazuri nu trimitea documentele eliberate, pentru a-i obliga să achite salariul mai devreme soţului ei. Însă, aceste ipoteze neconfirmate în şedinţa de judecată prin careva probe, au fost preluate de către instanţa de judecată din copia raportului prezentat de către reprezentantul pârâtului, iar soţul reclamantei ***** activa în firma indicată ca lucrător tehnic şi nu avea careva tangenţe cu eliberarea salariilor.

Consideră că, instanţa de judecată prematur şi în lipsa probelor veridice şi concludente a apreciat că, în rezultatul efectuării anchetei de serviciu a fost stabilit

existenţa încălcărilor obligaţiilor de serviciu de către *****, Or, pe parcursul examinării cauzei reprezentantul pârâtului nu a prezentat careva probe în acest sens, şi mai important nu a prezentat dovezi confirmătoare a faptului acordării serviciilor prin uzul funcţiei ce către ***** în schimbul unei remuneraţii, unui serviciu sau altor beneficii.

Astfel, consideră apelanta că, la adoptarea soluției, instanța s-a axat conţinutul anchetei de serviciu şi a raportului nr. 1 din 09.09.2020 prezentat de către pârât fără a fi anexate sau prezentate careva probe în confirmarea admiterii de către ***** a unor abateri care au fost indicate în aceste documente, şi, în primul rând a primirii ilegale a unor remuneraţii, unui serviciu sau a altor beneficii care sunt necesare obligatoriu de a fi stabilite în cazul aplicării către angajat a prevederilor art.211[1] Codul muncii.

Susține că, concluzia instanţei de judecată privind acordarea de către ***** a serviciilor prin uzul funcţiei şi primirea unei remuneraţii, unui serviciu sau a altor beneficii sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, deoarece în rezultatul anchetei de serviciu, cât şi în instanţa de judecată nu a fost stabilite careva cazuri de primire a remuneraţiilor sau a altor beneficii de către *****, fapt ce confirmă eliberarea din funcţie a ultimei pe un temei ilegal.

Opinează că, descrierea în aprecierile instanţei de judecată a prevederilor art.211[1] al Codului muncii şi a modului de aplicare a aceste norme privind concedierea angajatului fără a fi aplicată norma principală de concediere prevăzută la art.86 Codul muncii denotă aplicarea eronată a normelor de drept procedural admisă de către instanţa de judecată le emiterea hotărârii.

La data de 05 decembrie 2023, intimatul SRL „Horus” a depus referință asupra cererii de apel declarată de către *****.

În ședința instanței de apel, apelantul ***** și reprezentantul său, avocatul Vițu Sergiu au susținut cererea de apel, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului SRL „Horus”, Zavtoni Mihail nu a susținut cererea de apel, solicitând respingerea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 14 iunie 2023, iar cererea de apel a fost depusă la 14 iulie 2023, astfel Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de apel:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori, concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

Circumstanţele de fapt ale cauzei:

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 12.01.2009 între SRL „Horus”, în calitate de angajator şi ***** în calitate de salariat a fost semnat contractul individual de muncă nr. 350/09.

Conform contractului individual de muncă nr. 350/09 şi ordinului nr. 6/1-Ca din 12.01.2009, ***** a fost angajată în funcţia de ***** „Eurostroy” a întreprinderii SRL „Horus”, începînd cu data de 02.02.2009, cu perioada de probă de două luni şi cu retribuţia lunară conform statelor de funcţii. (f.d.69-71)

La data de 02.09.2020, directorul interimar al Departamentului Construcţii SRL „Horus”, a adresat directorului general SRL „Horus” nota de serviciu, prin care a informat administrația SRL „Horus”, că în procesul de lucru al Departamentului construcții SRL „Horus”, suspectează angajata secției de producere SRL „Horus” *****, în elaborarea unor acte de către antreprenorul

contractat „Oz Group Construction” SRL, ce ţin de executarea lucrărilor de construcţie la obiectele din str. M. Basarab. Suspiciunile sunt bazate pe următoarele criterii: interesul secţiei de producere SRL „Horus” în urgentarea semnării actelor şi facturilor înaintate de către „Oz Group Construction” SRL; asemănarea actelor de deviz şi proceselor-verbale elaborate de către „Oz Group Construction” SRL, cu actele de acest gen elaborate de secţia producere SRL „Horus”. Asemenea coincidenţe i-au făcut să creadă, că de fapt devizele şi actele de confirmare a lucrărilor executate de către subantreprenorul lor sunt elaborate însăşi de către angajata *****, fapt pentru care propun efectuarea unei investigaţii interne de către secţia securitate economică şi secţia IT. (f.d.72)

Ca urmare, prin ordinul nr. 135/1 din 02.09.2020, s-a dispus desfăşurarea anchetei de serviciu în cadrul SRL „Horus”, în privinţa angajatei *****. (f.d.74)

La fel, s-a constatat de către instanța de judecată că, în urma anchetei de serviciu iniţiate în privinţa ***** a fost întocmit raportul nr. 1 din 09.09.2020. (f.d.75)

Din conținutul raportului nr. 1 din 09.09.2020 rezultă că, în baza notei de serviciu a Directorului interimar al Departamentului Construcţii din cadrul SRL „Horus” şi a Ordinului nr. 135/1 privind iniţierea anchetei de serviciu în privinţa *****, secţia IT a ridicat informaţia din calculatorul ***** şi anume baza de date WinSmeta, care a fost prezentată Departamentului Construcţii şi Departamentului Contabilitate pentru a fi examinată.

În urma examinării, de către membrii comisiei de anchetă a informaţiei prezentate de către secţia IT, s-a constatat că, în programa WinSmeta pe lângă documentele întocmite pentru obiectele companiei SRL „Horus”, sunt şi un şir de procese-verbale şi devize de cheltuieli pentru companii străine, între 2 companii străine şi procesele-verbale a subantreprenorilor SRL „Horus”.

Astfel, s-a constatat că *****, aflîndu-se la locul de muncă, mai prestează servicii şi la alte companii utilizând programele şi sursele companiei.

Mai mult, s-a depistat că *****, fiind împuternicită cu sarcina de a selecta companiile pentru participarea la licitaţiile interne a SRL „Horus” privind achiziționarea de bunuri, materiale şi lucrări, a întocmit pentru un participat devizul de cheltuieli cu preţul cel mai convenabil, pentru ca ultimul să câştige licitaţia.

La fel, în urma efectuării anchetei de serviciu, angajatorul a constatat că la una din companiile cu care SRL „Horus” are încheiate contracte de executare a lucrărilor este angajat soţul *****, astfel că ultima întocmea actele acestei companii pentru careva beneficii personale, iar în unele cazuri nu transmitea documentele eliberate de SRL „Horus”, pentru ai obliga să achite salariul mai devreme soţului ei.

Astfel, în concluzii comisia de anchetă a stabilit existenţa încălcării obligaţiilor de serviciu de către ***** şi a propus sancţionarea disciplinară a *****, angajată în calitate de inginer în cadrul Departamentului Construcţii, conform prevederilor Codului muncii.

Prin ordinul nr. 140-Ce din 09 septembrie 2020, s-a dispus eliberarea angajatei ***** din funcţia de ***** a întreprinderii SRL „Horus”, din data de 23.09.2020, din motivul încălcării grave a obligaţiilor de muncă şi anume acordarea serviciilor prin uzul funcţiei în schimbul unei remunerații, unui serviciu sau altor beneficii, art. 211[1], lit. b) din Codul muncii. (f.d.76)

Nefiind de acord cu ordinul respectiv, reclamanta ***** a sesizat instanța de judecată cu o acțiune solicitând anularea ordinului nr.140-Ce din data de 09.09.2020, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu, încasarea salariului și a altor plăți pentru concediu nefolosit și a salariului pentru luna august 2020, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu articolul 10 alin. (1) lit. a) Codul muncii, angajatorul are dreptul să încheie, să modifice, să suspende şi să desfacă contractele individuale de muncă cu salariaţii în modul şi în condiţiile stabilite de prezentul cod şi de alte acte normative.

Conform articolului 81 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta la iniţiativa uneia dintre părţi (art.85 şi 86).

Alin. (3) al aceluiași articol stabilește că, contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărârii) angajatorului, care se aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură, cel târziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează până în ziua eliberării din serviciu (absenţă nemotivată de la serviciu, privaţiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziţia, decizia, hotărârea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conţină referire la articolul, alineatul, punctul şi litera corespunzătoare din lege.

Conform art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii, concedierea – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru încălcarea gravă, chiar şi o singură dată, a obligaţiilor de muncă.

În conformitate cu dispozițiile art. 211[1] lit. b) Codul muncii, *se consideră încălcare gravă a obligaţiilor de muncă acordarea serviciilor prin uzul funcţiei în schimbul unei remuneraţii, unui serviciu sau altor beneficii*.

În această ordine de idei, instanța de apel consideră ca fiind corectă interpretarea primei instanțe în acest sens că, prevederile art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii prevăd un motiv de concediere aplicabil tuturor salariaţilor unităţii, indiferent de funcţia deţinută, inclusiv şi faţă de conducătorul unităţii, adjuncţii lui

sau contabilul-şef, iar acest temei de concediere (încălcarea gravă, chiar şi o singură dată, a obligaţiilor de muncă) urmează a fi examinat în coroborare cu prevederile art.211^1 Codul muncii, prin care este definită noţiunea de „încălcare gravă a obligaţiilor de muncă”. Acţiunile enumerate de legiuitor, la articolul 211^1 Codul muncii, sunt exhaustive şi nu pot fi completate de angajator.

În această ordine de idei, instanța de apel consideră ca fiind întemeiate argumentele reprezentantului intimatului SRL „Horus” că motivul reclamantei prin care se pretinde ilegalitatea ordinului de concediere, întrucât că nu s-a făcut referire la o prevedere al art. 86 Codul muncii în ordinul contestat, este unul formal, dat fiind faptul că în interpretarea dispozițiilor art. 81 alin. (3) urmează a se indica anume norma legală care a fost aplicată și care conferă dreptul angajatorului de a desface contractul individual de muncă, or norma specificată la art. 86 alin. (1) lit. p) Codul muncii nu acordă salariatului suficientă claritate cu privire la motivele care au stat la baza adoptării ordinului de concediere.

Cu referire la temeinicia acțiunii înaintate de către *****, Colegiul civil consideră că aceasta este neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi respinsă, reieșind din faptul că, la caz, s-a demonstrat faptul că ordinul SRL „Horus” nr. 140-Ce din 09 septembrie 2020, este întemeiat, emis cu respectarea legislației în vigoare, a competenței emitentului, precum și potrivit procedurii prevăzute exhaustiv de cadrul legal.

Colegiul judiciar consideră că ordinul de sancționare ale ***** cuprinde clar şi cert circumstanțele care au fost constatate și care o încălcarea gravă al obligațiilor de muncă admisă de către reclamantă, în perioada acţionării raporturilor de muncă, confirmate prin probe concludente şi admisibile, elemente care sunt întrunite în vederea confirmării legalității actelor contestate.

Prin urmare, în aceste condiții, instanța de apel consideră că prezentei cauze îi sunt aplicabile prevederile art. 211^1 lit. b) Codul muncii, care au stat la baza ordinului SRL „Horus” nr. 140-Ce din 09 septembrie 2020, fiind în consecință demonstrat faptul că în urma efectuării anchetei de serviciu în privința *****, ultima a admis abaterile disciplinare ce i-au fost imputate și anume ***** pe parcursul raporturilor de muncă în cadrul SRL „Horus”, în urma analizei programei WinSmeta, programă de lucru doar a inginerului din secția de producere SRL „Horus”, *****, deoarece acces la această programă era prin parolă pe care o cunoștea doar reclamanta, s-a constatat că în programa dată pe lângă documentele întocmite pentru obiectele pârâtei sunt o serie de procese-verbale și devize de cheltuieli pentru alte companii străine, devize de cheltuieli și procese-verbale dintre companii străine și antreprenorii cu care colaborează SRL „Horus”, cât și devize de cheltuieli și procese-verbale care trebuiau a fi întocmite de către antreprenorii cu care colaborează compania pârâtă, pentru a fi acceptate și semnate de SRL „Horus”. (f.d.77-140)

La caz, este cert faptul că informațiile în cauză au fost extrase anume din contul personal al ***** în cadrul programei WinSmeta, or este și firesc faptul că în cadrul raporturilor juridice specificate – SRL „Horus” avea calitatea de beneficiar al lucrărilor și evident că nu urma să întocmească procesele-verbale de recepție a lucrărilor executate și devizele de cheltuieli și corespunzător reprezentanții angajatorului nu dispuneau de accesul la informațiile respective.

Adițional, prin răspunsul CNAS nr. 6299 din 13.12.2021, se confirmă faptul că în perioada cât a fost angajată la SRL „Horus” reclamanta a prestat servicii și SRL „Dortan&Co”, SRL „Petec Cosntructions”, SRL „Oz Group Construction” și altor companii (f.d.153), iar acest răspuns nu a fost combătut de către reclamanta ***** prin nici o modalitate, or, faptele respective denotă cu suficientă certitudine faptul că aceasta a prestat servicii companiilor care au avut încheiate raporturi contractuale cu SRL „Horus”, fapt ce contravine inclusiv dispozițiilor pct. 13 lit. d) al contractului individual de muncă.

Colegiul civil mai accentuează că în prima instanță a fost audiat și martorul *****, administrator sisteme informaționale în cadrul SRL „Horus”, care în conformitate cu art. 136 alin. (2) CPC, a fost somat despre răspunderea penală pe care o poartă pentru prezentarea cu bună știință al declarațiilor false, comunicând instanței că actele depistate în calculatorul de serviciu al reclamantei, nu puteau fi întocmite de alte persoane, deoarece acel calculator era securizat cu parolă, pe care doar ***** o cunoștea. (f.d.216)

În această ordine de idei, alegațiile apelantei, precum că instanța la adoptarea soluției s-a bazat în exclusivitate pe concluziile stabilite în raportul nr. 1 din 09.09.2020 al SRL „Horus” în urma anchetei de serviciu, Colegiul civil urmează a le respinge ca fiind nefondate, dat fiind faptul că angajatorul în cadrul procesului civil a demonstrat faptul că concluziile stabilite în acest raport s-au fundamentat anume pe datele extrase din contul personal al ***** în cadrul programei WinSmeta, la care avea acces doar ultima, iar probe care să ateste contrariul la materialele cauzei nu au fost administrate, or percepțiile apelantei cu privire la neprezentarea probelor de către SRL „Horus” sunt unilaterale și nu denotă netemeinicia adoptării ordinului contestat.

Mai mult ca atât, apelanta deși invocă critici asupra concluziilor primei instanțe în acest sens, ultima contrar sarcinii pozitive al probațiunii, nu a administrat careva probe care să combată aceste concluzii.

În consecință, Colegiul civil a stabilit temeinicia concluziei primei instanțe și subsecvent ordinului SRL „Horus” nr. 140-Ce din 09 septembrie 2020, fiind cert faptul că pentru faptele imputate supra în privința reclamantei ***** au fost emise în temeiul art. 211^1 lit. b) Codul muncii cu respectarea dispozițiilor Codului muncii, iar temeiuri de anulare a ordinului menționat nu există.

În ceea ce vizează alegațiile apelantei ***** că angajatorul la eliberarea sa din funcție a efectuat un calcul greșit cu privire la salariu, Colegiul civil le respinge ca fiind neîntemeiate, întrucât din însăși răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii se atestă că este încălcare al dispozițiilor art. 143 alin. (1) și 119 alin.(1) Codul muncii, faptul neachitării compensației pentru concediul anual nefolosit și al sumei calculată în sumă de 14.363,04 lei, întrucât aceste sume nu au fost achitate la eliberarea acesteia. (f.d.14)

Totodată, a fost stabilit că la data de 12.10.2020, potrivit dispoziției de plată nr. 162 reclamantei ***** i-a fost achitată suma de 9.797 lei, din calculul final fiind reținut avansul eliberat din contul salariului – 4.566,04 lei, conform art. 148 alin. (2) Codul muncii, iar ***** nu a negat eliberarea acestui avans.

Cu referire la pretențiile reclamantei ***** cu privire la restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale pentru perioada de absența forțată de la muncă şi încasarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil consideră că acestea sunt neîntemeiate, fiind de fapt subsecvente pretenției de bază cu privire la anularea ordinului de concediere, pretenție care a fost respinsă ca nefondată, or odată cu constatarea caracterului legal al ordinului de concediere nu există careva premise de a admite pretențiile subsecvente ale reclamantei.

Prin urmare, Colegiul civil reține că la cazul de față nu se atestă prezente la materialele cauzei careva acte confirmative în vederea motivării ilegalităţii emiterii ordinului SRL „Horus” nr. 140-Ce din 09 septembrie 2020, fapt care exclude posibilitatea anulării pe motivul ilegalităţii acesteia, sau ca fiind emisă neîntemeiat şi lipsită de suport juridic.

Faţă de cele expuse, Colegiul civil reţine, că prima instanţă a creat părţilor condiţii obiective pentru realizarea drepturilor sale procedurale, participanții la proces au fost auziți, hotărîrea primei instanţe a fost motivată. Condiţiile procedurale privind motivarea hotărîrii sînt îndeplinite chiar dacă nu s-a răspuns expres fiecărui argument invocat de părţi, fiind suficient ca din întregul hotărîrii să rezulte că s-a răspuns tuturor argumentelor în mod implicit, prin raţionamente logice.

În concluzie, Colegiul atestă netemeinicia în ansamblu a cererii de apel declarate de către *****, dat fiind faptul că, în susținerea acestora, apelantul nu a adus nici un argument plauzibil, or, Colegiul reține că apelul este continuarea fondului, astfel, apelantul urma să administreze probe, să anexeze acte și alt material probator care ar răsturna soluția instanței de fond, acțiuni care la caz, nu au fost întreprinse de către apelant, astfel, se constată formalitatea cererii de apel, în asemenea circumstanțe, Colegiul indică asupra temeiniciei hotărârii date de instanța de fond, or, în conformitate cu art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Colegiul, analizând materialele cauzei, în raport cu motivele invocate în cererea de apel ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de către ***** şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art. art. 385 lit. a), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Apelul declarat de către ***** se respinge, ca neîntemeiat.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 iunie 2023, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva SRL „Horus” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului și altor plăți pentru absență forțată de la serviciu, concediul nefolosit, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Decizia poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, de la data comunicării deciziei motivate, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Dulghieru Dorin

Țurcan Ion